

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2712/2022
01.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган- Гашо Марковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Саша Милинчић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 366/21 од 04.11.2021. године, у седници већа одржаној 01.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 366/21 од 04.11.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 366/21 од 04.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 366/21 од 04.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П 664/20 од 16.09.2020. године, у ставовима првом и трећем изреке, којима је обавезана тужена да тужиоцу на име дуга исплати износ од 291.265,00 динара, са законском затезном каматом од 10.08.2015. године до исплате као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 139.563,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011... 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима, цитираних у образложењу првостепене пресуде, након оцене неоснованости истакнутог приговора недостатка пасивне легитимације на страни тужене, обавезана је тужена да тужиоцу исплати дуг проистекао из пословне сарадње бивше предузетничке радње тужиоца-Радње за рециклажу неметалних отпадака и остатака „Еко Пласт“ Бајина Башта и бивше предузетничке радње тужене-ПР трговина на велико и мало воћем и поврћен „Ivi fruits“ Жежевица, чија је висина утврђена из садржине рачуна бр.7/2015 од 13.03.2015. године издатог по отпремници бр.46/2015 од 11.03.2015. године, по којој је предузетничка радња тужиоца испоручила предузетничкој радњи тужене амбалажу – 76.160 пивских флаша 0,5л по цени од 5,00 динара по комаду.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужена није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији. Поред тога, примена института изузетне дозвољености ревизије је резервисана за питања из домена примене материјалног права. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење у овој правној ствари поднет је 11.08.2015. године. Вредност предмета спора је износ од 291.265,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога за извршење у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић